

احیاء سنت های اصیل حوزوی

حجت الاسلام و المسلمین ناصر پناهی

وجود شاخصه‌هایی اصیل، همچون «پژوهش محوری و پرورش مآلی»، از رموز پایداری و پویایی حوزه‌های علمیه شیعه محسوب می‌شود که در گذر حوادث تاریخ، به واسطه دلسوزی عالمانی فرهیخته و عامل به شریعت ناب محمدی (ص) وحدت و یگپارچگی خود را حفظ نموده و ظرف تشنه جان طلاب جوان را سیراب نموده است. در این میان، برگزاری جشنواره علامه حلی (ره) می‌تواند نقش محوری خود را در احیاء سنت‌های اصیل حوزوی و رشد و تعالی حوزه و حوزویان ایفاء نماید. برای رسیدن به این غایت، لازم است معیارهایی رعایت گردد که ضمن ارتقاء کیفی و رقابت‌پذیری با سایر جشنواره‌ها، بتوان خطوط اصلی جهت‌گیری‌های علمی و تحقیقی را ترسیم نمود، که ازجمله آن‌ها می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود: 1- تخصیصی شدن موضوعات؛ 2- توجه به موضوعات کاربردی روز بر پایه نیاز سنجی؛ 3- تقویت مهارت‌های پژوهشی ضمن آشنایی با شیوه‌های مختلف تحقیق؛ 4- نشر آثار فاخر؛ 5- استعداد سنجی؛ 6- فرهنگ سازی پژوهشی؛ 7- ایجاد سامانه‌های پژوهشی؛ 8- تشکیل هیأت‌های علمی، انجمن‌ها، حلقه‌های پژوهشی و...

نیل به عناوین یاد شده، نیازمند سیاست‌گذاری‌های کلان و برنامه‌ریزی‌های دقیق با هم‌فکری صاحب نظران است. این جشنواره، گرچه تا کنون حرکت تکاملی داشته است، ولی تا رسیدن به نقطه اوج و هم‌آوردی با بسیاری از جشنواره‌های علمی و پژوهشی، راه بسیار دارد و آنچه سبب امید است وجود انگیزه‌ها و استعدادها نهفته در جان طلاب جوان است. باید اعتراف نمود که در دوره‌های اخیر، برخی حوزویان به جهت تقلید از دیگران و عدم باور به داشته‌های خود، دچار رکود شده‌اند. برگزاری جشنواره علامه حلی (ره) شاید پایانی برای این نوع نگاه و بازگشتی به اصل باشد؛ مشروط به آنکه خود نیز مبتلا به این دیدگاه نشود؛ چون شیوه‌های نشانه‌گذاری نقشه راه در حوزه، متفاوت و متمایز از سایر مراکز علمی است. دگرزدگی می‌تواند آفتی بزرگ برای جشنواره باشد خصوصاً جایی که بحث رقابت‌پذیری نیز مطرح است.